

meg, hogy biztosan Árpád-házi: az egyik III. Béláé, a másik egy olyan férfié, aki az eredeti temetkezési helyen III. Béla közelében feküdt.

A DNS-vizsgálatok alapján bizonyos, hogy az illető nem leszarmazottja, hanem felmenője volt III. Bélának, nagy valószínűséggel az apja, *II. Géza* vagy a nagyapja, *Vak Béla*. Az utóbbi azonosítását megkönnyítette volna, ha megvan a koponya is, ennek azonban nyoma veszett.

Kásler professzor elmondta azt is: vizsgálataik alapján a két királyi maradvány az R1a haplocsoportba tartozik, ami azt jelenti, hogy *az Árpád-ház tagjai egészen biztosan eurázsiai, nem pedig finnugor eredetűek* (a haploid az a génszakasz, amelyik egy családon belül a férfiak ágán változás nélkül minden időben ugyanaz, egy adott haplocsoport tagjai tehát vissza tudják vezetni DNS-üket egy közös őshöz).

Ezt az eredetet erősítik meg III. Béla testi jegei is. A morfológiai megfelelések

is megerősítették ugyanis, hogy III. Béla 190 centiméternél is magasabb, erős testalkatú férfi volt, csontjai is robusztusak. A leírások alapján a család több férfi tagja is hasonló alkatú volt, ami szintén megerősíti a Turul-dinasztia eurázsiai eredetét.

– Ha lesz rá forrás, és részletesebben meg tudjuk vizsgálni a DNS-eket, akkor apai ágon vissza tudunk menni az Árpádok eredetéhez, megtudhatjuk, pontosan milyen népcsoportokból tevődtek össze az Árpád-ház tagjai, és akkor arra is választ kaphatunk, hol játszottak esetleg még szerepet a történelem során – mondta a professzor.

Hozzátette: az értékelés természetesen a történészek és a régészek feladata, de nekik kötelességük ezekkel az adatokkal is foglalkozni.

– Ha a genetikai profil napjainkban alkalmas az apaság megállapítására, akkor a módszer precizitását ebben a vonatkozásban sem érdemes megkérdőjelezni – fogalmazott.

Majer Tamás

A Szent Korona egyik története: örmények és hunok készítették?

Csomor Lajos szerint a Kaukázusban, hunok és magyarok között, az örmény egyház fennhatósága alatt készült a Szent Korona.

Az 1978-ban Amerikából hazatért Szent Koronát 1983-ban vizsgálhatta meg először független kutatócsoport. Csomor Lajos aranyműves vezette a csapatot. Két és fél éves felkészülés után jelentkeztek be a vizsgálatra.

– Hetente, kéthetente összegyűltünk, 1982 nyaráig csináltuk ezt a felkészülést

– nyilatkozta lapunknak.

Mindent számba véve és megvizsgálva maradt 67 kérdésük, amelyekre, úgy gondolták, választ csak akkor kaphatnak, ha a kezükbe adják a koronát.

– Megtudtam, hogy a korona átadásának egyik feltételül azt szabták az amerikaiak, hogy a magyar vezetésnek engedélyeznie kell a korona tudományos vizsgálatait – idézte föl az aranyműves.

Csomor Lajos 1982-ben kérvényezte a

vizsgálat lehetőségét, amelyre végül 1983 márciusában kerülhetett sor. Megjegyzendő, olyan feltételt szabtak a kutatóknak, hogy ők semmiképpen sem cáfolhatják meg az addigi tudományos álláspontot – akármit is találnak.

– Az aranyműves vizsgálat kiértékelésnek az lett az eredménye, hogy a korona szerkezetileg egységes – tette meg első megállapítását Csomor.

Az 1945-ben az Egyesült Államokba került koronázási jelvényeket Cyrus Vance külügyminiszter adta vissza a magyar népnek.

A koronának három fő része van: a keresztpánt, a pártá és az abroncs. Csomor Lajos csapatának vizsgálata szerint a korona hátsó felén lévő három földi uralkodót ábrázoló kép nem volt rajta eredetileg. A korona tetején lévő kereszt pedig nem ferde, hanem – természetesen – egyenes volt.

– Az is kiderült, hogy nem tizenkettő apostolkép volt a keresztpánton, hanem nyolc. Világossá vált, hogy a pártá és az abroncs egy anyagból készült. Ez azért

A negyven éve hazatért Szent Koronát elsőként vizsgálhatta meg 1983-ban Csomor Lajos aranyműves és kutató csapata (Fotó: Pesti Tamás)

fontos, mert a pártá az abroncshoz képest aszimmetrikusan van felszerelve – állítja Csomor.

Az aszimmetria miatt érvel amellett a szakember, hogy egy időben készült a pártá és az abroncs. Mások szerint a pártá az abronccsal egy önálló, női korona volt. Ennek mond ellent ez az aránytalanság. Hét milliméter a differencia. Csomor Lajos véleménye szerint a keresztpánt nélkül sosem hordák a magyar koronát.

– A korona tartalmazza azokat a műszaki, szakmai jeleket, miszerint egy időben és egy helyen készítették a részeit – emelte ki ismételten.

A második, nyári vizsgálatra orvosi műszereket – szemfenékvizsgálót, gégetükört – is vittek magukkal.

Csomor Lajos ekkor vette észre, hogy az egyik belső zománckép egy része hiányzik.

– E képhez tartozó felirat maradványa nem olyan, mint a másik hét apostolnál olvasható írás, amelyek a sanctus (szent) rövidítésével kezdődtek, hanem ez: Artholo – mondta.

Hol és mikor készült a Szent Korona? A vizsgálatok után ezt kezdte el kutatni

Csomor Lajos. Legelőbb azonos technológiával készült tárgyak, régészeti leletek keresésébe fogott. Illetve olyan helyet és időt keresett, ahol egy időben volt használatban a latin és görög nyelv. Hiszen a koronán e két írás egyaránt olvasható.

– A két korona elmélete 1790-ben éppen abból indult, hogy kétféle írás van a koronán – mutatott rá ennek jelentőségére.

– Olyan helyet kellett keresni, ahol a készítés időpontjában egyszerre írtak görögül és latinul – magyarázta.

A Szent Koronán lévő zománcképekhez hasonlók egykor – Csomor kutatása szerint – a Kaukázusban, a mai Grúzia területén készültek. Ő maga 1993-ban járt Tbiliszi-ben a kutatása miatt.

A szakember véleménye szerint Kárpát-medencei és dél-ukrajnai leletek alapján a Szent Korona aranyéptményén alkalmazott technológia hun kori, legfeljebb ötödik század végi. Csomor nem melleleg a Szent Koronán lévő két katonaszent ruházatán olyan motívumokat fedezett fel, amelyeket 4-5. századi hun katonák viseltek!

Nos, hol létezett a 4. században, a Kaukázus környékén olyan kereszténység, ahol latinul és görögül egyaránt írtak? Hívott elő újabb, pontosított kérdést a kutatás állapotát ezután.

Térjünk itt vissza arra, hogy kit takar a koronáról hiányzó képnél olvasható név: Artholo!

Csomor Lajos tavaly nyári kutatási eredménye szerint Artholo valójában *Szent Bertalan*, aki az örmények legnagyobb szentje.

Csomor szerint az örmény egyház térítette a kaukázusi hunokat és magyarokat – már a Kr. u. 1. századtól kezdve –, s Artholo neve első térítőként is értelmezhető.

– A Szent Korona készítői az örmény egyházhoz tartoztak, a keresztpántos koronaforma pedig egyértelműen hun: a Szent Koronát a Kaukázusban, az ottani hun–magyar népek között, az örmény egyház fennhatósága alatt tervezték meg – összegzett Csomor.

Az időbeliségét a harmadik század legvége és a negyedik század közé teszi a kutató, amikor e terület római fennhatóság alatt állt. A római kereszténység hivatalos írásmódja ekkoriban a görög és a latin volt. 406-ig nem volt saját írásbelisége az örményeknek.

– A Szent Korona művészettörténeti szempontból a világ egy legértékesebb műtárgya, régészeti szempontból az egyik legkülönlegesebb. Nemcsak a jelképe, hanem a tulajdonosa is a magyar államnak, rendelkezik a Magyarország feletti főhatalommal. Szakrális tárgy is, mert a hatalom, amit hordoz, Jézustól származik – méltatta a Szent Koronát Csomor Lajos.

Megjelent: FEOL, a Fejér megyei hírportál 2018. 01. 14.

A koronázási palást